

цѣ си. „ Горко мене, извыкна пакъ, отчаяніе-то на мон-ты дѣтца ми прѣогорчава! Высочайшій Боже! твоя-та любовь е несравнима съ мож-тж; чюй молитвы-ты ми, смилн ся за насъ! Майка може да забрави чяда та си, а ты не ще ни оставишь: такыва сж мон-ты думы, призовавамъ милость-тж ти “! Погледни-ти и ся прилѣпнихж пакъ на Кръста, съ нѣкаквы израженія на горчивж болѣзнь и послѣ два:

„ О Боже Спасителю, както си погледнѣлъ майкж си отъ върха на тойзи Кръсть, тѣй погледни отъ небе-то, камъ окаянихж-тж грѣшницж, что е потопена въ отчаяніе! Твое-то благодѣяніе олъгчява скърбы-ты на вси злополучны; излѣй въ сѣрдце ми утѣшителный балсѣмъ Въ дѣтинство-то ми, кога бѣхъ сыраче и безъ брибѣжище, тогава чю молитвы-ты ми, когато отидохъ въ твоя храмъ оставена и злощаствна: чюй и днесъ мон-ты молбы. “

Като свѣрши това пространно и тѣпло моленіе, угади: сѣрдце си толкози